

Uvej
[: *Ouvej Jána Zimého!* :]
Koho oženíme?
Maru z Lubietovej,
Jáne náš!

Kravičku podojiť,
na pole vyrúdiť,
na lúku zelenú,
na rosu studenú,
Jáne náš!

Oj, veru, náš Jano,
zobúdzaj nás ráno,
ráno pred kravamí,
štyrma hodinamí,
Jáne náš!

Oj veru, náš Jáne,
kde ťa páliť máme?
Na vrch, na Strážniku,
na bielom chodníku,
Jáne náš!

V notovej časti príspevku je pod nápevom iba incipit textu *Ouvej Jána Zimého*; v osobitnej textovej časti začína pieseň slovami *Uvej Jána Zimého*... Rukopisná notácia má predznačený 3/4 takt, ale rytmus nápevu po repetíciu bol dodatočne reparovaný na uvedenú podobu, no na zmenu taktu sa zabudlo.

Nakoľko rukopisný text v ďalších slohách na notáciu prvých štyroch taktov stopove nevychádza – má o slabiku menej –, navyše prislúchajú tomuto miestu v ďalších slohách vzhľadom na repetíciu dva verše, upravila ho 1. red. v týchto veršoch na „žiadúcu“ podobu vsunutím rozličných neutrálnych slovíčok a naostatok pridala aj legato v 1. takte. Tieto úpravy sú pochybné. Skôr možno predpokladať, že ďalším slohám prináležal síce veľmi blízky, ale predsa len odlišný nápev – dosiaľ na tieto slová v Liptove rozšírený –, ktorý zapisovateľ pre zdanlivú podobnosť neuviedol.

499.

Allegro

(J. Horvát, [1880])

Ak ťa ja, mo - ja mi - lá, ne - do - sta - nem, vy - jdem ja
na ska - lu, hla - vu zlá - mem, na ska - lu, na ska - lu,
na vy - so - kú, pre te - ba, diev - čat - ko si - vo - o - kô.

Ak ťa ja, moja milá, nedostanem,
vyjdem ja na skalú, hlavu zlámem,
na skalú, na skalú, na vysokú,
pre teba, dievčatko sivoookô.

Melódia: Sl. sp. I 489.